

11. 3. 2021

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Vymáhání práv z dodatkových ochranných osvědčení

Dodatková ochranná osvědčení, jinak také označovaná zkratkou „SPC“, z anglického znění „Supplementary Protection Certificate“, slouží k prodloužení délky patentové ochrany pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a získání odpovídající kompenzace majitelům patentových práv. Je tomu zejména z důvodu vynaloženého času, jenž od podání patentové přihlášky po vystavení povolení k uvedení přípravku na trh zabere podstatnou část z dvacetileté doby platnosti patentu.

Doba ochrany dodatkového ochranného osvědčení plynule navazuje na dobu ochrany základního patentu, přičemž osvědčení nabývá účinky dnem následujícím po ukončení plné dvacetileté ochrany, jež počíná dnem podání patentové přihlášky. Délka platnosti dodatkového ochranného osvědčení může činit maximálně pět let. Přesná doba platnosti dodatkového ochranného osvědčení se v každém konkrétním případě může lišit. Kromě toho Úřad může schválit prodloužení doby platnosti dodatkového ochranného osvědčení na léčivý přípravek pro pediatrické použití o dalších šest měsíců. Dodatková ochranná osvědčení majiteli základního patentu poskytují ve výsledku stejná práva, jaká mu zajišťuje udělený patent.

Ústřední právní ustanovení upravující dodatková ochranná osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin jsou v české právní úpravě obsažena v § 35h – 35o zákona č. [527/1990](#) Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, jenž je účinný od 1. ledna 1991 (jeho ustanovení týkající se dodatkových ochranných osvědčení však vstoupila v platnost až 10. května 2000 poté, co byla přijata novela zákona č. [116/2000](#) Sb.). Tato ustanovení odkazují na procesní pravidla zabývající se udělováním dodatkových ochranných osvědčení, jejich zánikem a zrušením. Jelikož je Česká republika členským státem EU, platí ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/933 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 469/2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky přímo na území České republiky. Další ustanovení, jež se přímo vztahují k dodatkovým ochranným osvědčením, obsahuje zákon č. [634/2004](#) Sb., o správních poplatcích, obsahující seznam poplatků za dodatková ochranná osvědčení, a zákon č. [173/2002](#) Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin a o změně některých zákonů, obsahující seznam poplatků za údržbu dodatkových ochranných osvědčení. V neposlední řadě je to právě zákon č. [221/2006](#) Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství (dále jen „citovaný zákon“), jenž upravuje samotnou problematiku vymáhání práv z dodatkových ochranných osvědčení a jemuž se tento článek dále věnuje.

Ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona stanoví, že osobou oprávněnou vymáhat práva z dodatkových ochranných osvědčení, jakož i dalších práv z průmyslového vlastnictví je vlastník nebo majitel práva dle příslušného zákona na ochranu průmyslového vlastnictví, osoba oprávněná dle zvláštního právního předpisu užívat práva, zejména nabyvatel licence a profesní organizace ochrany práv, jež je řádně uznávána v zemi původu jako organizace oprávněná zastupovat vlastníky či majitele práv průmyslového vlastnictví. Ve smyslu § 2 odst. 2 citovaného zákona nabyvatel licence je oprávněn vymáhat práva jen se souhlasem uděleným vlastníkem či majitelem práva. Souhlas není vyžadován tehdy, jestliže ve lhůtě 1 měsíce od doručení oznámení nabyvatele o porušení či ohrožení práva nezhájil vlastník či majitel práva řízení ve věci porušení či ohrožení práva sám.

Městskému soudu v Praze náleží příslušnost rozhodovat jako soud prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z dodatkových ochranných osvědčení, o nárocích z ohrožení a porušení práv z dodatkových ochranných osvědčení a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z dodatkového ochranného osvědčení. Proti rozhodnutím Městského soudu v Praze se lze odvolat k Vrchnímu soudu v Praze, jenž působí jako soud druhého stupně ve smyslu § 10 odst. 2 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu.

Vzhledem k časté neurčitosti vyjádření peněžního nároku z porušení práv k dodatkovým ochranným osvědčením, vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. [177/1996](#) Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), stanoví tarifní hodnoty pro výpočet nákladů soudního řízení. Dle § 9 odst. 3 částka 35 000 Kč představuje tarifní hodnotu ve věcech vyplývajících z uplatňování práv a povinností podle právních předpisů o ochraně průmyslového a jiného duševního vlastnictví, bez návrhu na náhradu nemajetkové újmy. V případě uplatnění návrhu na náhradu nemajetkové újmy je za tarifní hodnotu považována částka 50 000 Kč. Soudní poplatek je následně vyčíslen z dané tarifní hodnoty. Neúspěšná strana je povinna uhradit přiměřeně vynaložené náklady a náklady právního zastoupení druhé straně až do výše zákonného limitu.

Ve věci vymáhání práv z dodatkových ochranných osvědčení lze využít také institutu předběžného opatření, jež upravuje občanský soudní řád v § 74 a následujících. Předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby nenakládal s určitými právy, což splňuje důvod jeho aplikace dle § 76 odst. 1 písm. d) občanského soudního řádu. Návrh na nařízení předběžného opatření se opět podává k Městskému soudu v Praze, jenž o jeho nařízení rozhoduje jako soud prvního stupně.

Mgr. Dominik Bajger,
právník

[Čermák a spol., advokátní a patentová kancelář](#)

Elišky Peškové 735/15
150 00 Praha 5 - Smíchov

Tel.: +420 296 167 111
E-mail: intelprop@apk.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)
- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)
- [Nejvyšší soud a forma smlouvy o smlouvě budoucí: krok zpět v ochraně právní jistoty?](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Spoluvlastnictví a správa společné věci](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)